

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Starptautiskā tirdzniecība un internets

P6_TA(2009)0049

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par starptautisko tirdzniecību un internetu (2008/2204(INI))

(2010/C 67 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1996. gada 13. decembrī Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Ministru konferences pirmajā sesijā pieņemtās Singapūras Ministru deklarācijas 18. punktu par informācijas tehnoloģiju produktu tirdzniecību (pazīstams arī kā Informācijas tehnoloģiju nolīgums (ITN)),
- ņemot vērā Ženēvas Ministru deklarāciju par globālo elektronisko tirdzniecību, ko pieņēma 1998. gada 20. maijā PTO Ministru konferences otrajā sesijā,
- ņemot vērā Eiropas Kopienu 2003. gada 9. maijā iesniegtos materiālus attiecībā uz PTO dokumentu "Klasifikācijas jautājumi un darba programma elektroniskās tirdzniecības jomā",
- ņemot vērā 46. punktu par e-tirdzniecību Honkongas Ministru deklarācijā par Dohas Darba programmu, ko pieņēma 2005. gada 18. decembrī PTO Ministru konferences sestajā sesijā,
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes Direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2002/38/EK attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas periodu radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un dažiem elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, un Komisijas ziņojumu Padomei par Padomes 2002. gada 7. maija Direktīvu 2002/38/EK, ar kuru groza un īslaicīgi groza Direktīvu 77/388/EEK attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa piemērošanu radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un dažiem elektroniski sniegtiem pakalpojumiem (COM(2006)0210),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 792/2002, ar kuru uz laiku groza Regulu (EEK) Nr. 218/92 par administratīvu sadarbību netiešo nodokļu jomā (PVN) attiecībā uz papildu pasākumiem saistībā ar elektronisko tirdzniecību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Lēmumu Nr. 70/2008/EK par elektronisku muitas un tirdzniecības vidi ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 128, 15.5.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 23, 26.1.2008., 21. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 24. septembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvu 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvu 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ("Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā") ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 1998. gada 14. maija Rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas iniciatīvu elektroniskajā tirdzniecībā ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 21. jūnija rezolūciju par patērētāju uzticēšanos digitālajai videi ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, kā arī Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A6-0020/2009),
- A. tā kā vairāk nekā pusei no ES iedzīvotāju un gandrīz 1,5 miljardiem cilvēku visā pasaulē ir pieejams internets; tā kā viens no trijiem ES iedzīvotājiem iepērkas tiešsaistē, bet pārrobežu iepirkšanās iespējas Eiropas Savienībā izmanto tikai 30 miljoni cilvēku;
- B. tā kā PTO e-tirdzniecību definē kā "produktu ražošanu, reklamēšanu, pārdošanu un izplatīšanu ar telekomunikāciju tīklu starpniecību";
- C. tā kā var nošķirt satura piegādi uz fiziska datu nesēja un saturu, kas ir digitāli kodēts un elektroniski pārraidīts internetā un līdz ar to neatkarīgs no fiziska datu nesēja, izmantojot fiksētos un bezvadu tīklus;
- D. tā kā e-tirdzniecību var veikt kā uzņēmumu savstarpējus darījumus, kā uzņēmumu darījumus ar patērētājiem vai patērētāju savstarpējus darījumus; tā kā tirdzniecība interneta platformās ir dziļi mainījusi veidu, kādā cilvēki tirgojas ar precēm un pakalpojumiem, radot jaunas iespējas, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) piesaistot jaunus klientus citās valstīs;
- E. tā kā interneta atvērtības saglabāšana ir priekšnoteikums tā pastāvīgai attīstībai, kā arī tautsaimniecības un globālās tirdzniecības attīstībai vispār, ņemot vērā, ka šajās jomās aizvien vairāk izmanto interneta tehnoloģijas;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0449.

⁽²⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

⁽³⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 167, 1.6.1998., 203. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 370. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

- F. tā kā MVU var gūt konkrētu labumu no e-tirdzniecības, jo uzlabojas to piekļuve ārējiem tirgiem; tā kā tomēr šo jauno e-tirdzniecības metožu pilnīga attīstība joprojām praksē sastopas ar dažādiem šķēršļiem;
- G. tā kā brīva informācijas plūsma ir būtiska, lai sekmētu e-tirdzniecību un atvērtāku un drošāku tīklu, kas ļautu paplašināt interneta izmantošanu un atvieglotu piekļuvi tam, jo informācija ir pamats, uz kura tiek veidota 21. gadsimta globālā ekonomika;
- H. tā kā informācijas un sakaru tehnoloģijas (IST) tiek izmantotas visās ekonomikas nozarēs un tiek izstrādātas un laistas apgrozībā jaunas platformas un tīkli; tā kā ir nepieciešami atvērti standarti, kuriem ir liela nozīme, lai nodrošinātu jauninājumus un konkurenci un padarītu efektīvāku patērētāju izvēli;
- I. tā kā turpmākai jaunās "digitalizētās" tirdzniecības vides attīstībai jau ir un būs jāturpina nodrošināt jaunas iespējas tradicionāliem un mūsdienu tirdzniecības darījumiem, uzlabot patērētāju pozīcijas tirdzniecības ķēdē un izveidot pilnīgi jaunus uzņēmējdarbības modeļus attiecībās starp patērētājiem un ražotājiem;
- J. tā kā internets ļauj patērētājiem izdarīt labākus apzinātus lēmumus attiecībā uz kvalitāti un cenu, salīdzinot ar tradicionālajiem iepirkšanās veidiem, un tā kā tiešsaistes reklāma ir kļuvusi par svarīgu līdzekli, lai visu veidu uzņēmumiem, jo īpaši MVU, atvieglotu pārrobežu tirdzniecību, ļaujot tiem piesaistīt jaunus klientus;
- K. tā kā interneta lietošanas pieaugums tirdzniecībai rada nozīmīgas iespējas, kā arī noteiktus uzdevumus;
- L. tā kā uzņēmumi, kuri piegādā saturu, būtu jāmudina iesaistīties jaunos un novatoriskos uzņēmējdarbības modeļos, kuros tiek izmantotas interneta un e-tirdzniecības piedāvātās iespējas;
- M. tā kā tehnoloģijas un ekonomika noteiks juridiskos risinājumus, ņemot vērā to, ka pašreizējais tiesiskā regulējuma fragmentārums ir viennozīmīgi neatbilstošs;
- N. tā kā e-tirdzniecības pamatā parasti ir intelektuālā īpašuma aizsardzība un tā kā ir jānodrošina droša un paredzama tiesiskā vide intelektuālā īpašuma aizsardzībai, kā arī izņēmumi un ierobežojumi, lai veicinātu tehnoloģiskus jauninājumus un tehnoloģiju nodošanu/izplatīšanu;
- O. tā kā ir novērots, ka nozīmīgu ES tirdzniecības partnervalstu tiesību akti paredz, ka, lai spētu sniegt e-tirdzniecības pakalpojumus, vispirms ir jāsaņem telekomunikāciju licence, tādējādi uzliekot nevajadzīgas saistības, it īpaši ņemot vērā sarežģītās procedūras, ko piemēro šo licenču piešķiršanā;
- P. tā kā e-tirdzniecības nozīme PTO locekļu vidū ir strauji pieaugusi tādās jomās kā banku darbība, telekomunikāciju nozare, datoru industrija, reklāmas industrija, izplatīšanas un kurjerpasta pakalpojumi; tā kā jau ir ievērojams to valstu skaits, kuras neierobežo pārrobežu piekļuvi šajās jomās; tā kā ir pagājuši 10 gadi, kopš ir uzsākta PTO darba programma par e-tirdzniecību;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

Q. tā kā PTO pamatprincipi - nediskriminācija, pārredzamība un pakāpeniska liberalizācija - ir jāpiemēro tā, lai ņemtu vērā interneta ātrumu un interaktivitāti, elektronisko maksājumu metodes, nepastarpinātību, pieaugošo uzņēmējdarbības funkciju iekļaušanos tiešsaistes sistēmā, lielāku uzņēmējsabiedrību elastību, kā arī lielāku uzņēmumu sašķeltību,

1. uzsver interneta labvēlīgo ietekmi uz dažādiem pārrobežu un starptautiskās preču un pakalpojumu tirdzniecības faktoriem un posmiem divās pēdējās desmitgadēs; uzsver, ka e-tirdzniecības starptautiskais raksturs prasa vispārēju sapratni un sadarbību;

2. atzīst, ka jauninājumi un jaunrade tiešsaistes tirdzniecībā veicina jaunu tirdzniecības modeļu attīstību, piemēram, tirdzniecību starp patērētājiem; norāda, ka tiešsaistes tirgi darbojas kā jauna veida starpnieki, kas vienkāršo tirdzniecību, palielina informācijas pieejamību par ļoti zemām izmaksām un kopumā paplašina uzņēmumu savstarpējo attiecību jomu;

3. uzskata, ka MVU un jaunie uzņēmēji, kas ir daļēji vai pilnībā iesaistījušies tiešsaistes tirdzniecībā, patiešām atrod administratīvi un komerciāli zemu izmaksu platformu, no kuras ar pielāgotas tiešsaistes reklāmas palīdzību reklamēt un tirgot savas preces un pakalpojumus klientiem jebkurā vietā, tādējādi apejot dažas tirdzniecības barjeras, no kurām daļa ir novecojušas, un ienākot līdz šim attālinātos un slēgtos tirgos;

4. atzīst, ka problēmas ar preču kvalitātes un drošības garantēšanu, kas rodas no tā, ka tiešsaistes tirdzniecības izplatīšanas posmā netiek izmantoti parastie kontroles mehānismi, ir jārisina ar jaunām metodēm, piemēram, patērētājiem veicot pārdevēju vērtēšanu, ar ko var iepazīties citi patērētāji;

5. aicina detalizēti izanalizēt tiešsaistes tirdzniecības ietekmi uz parastajiem tirdzniecības modeļiem un pasākumiem, lai apzinātu iespējamās negatīvās sekas un tādējādi izvairītos no tām;

6. pauž bažas, ka patērētāji un pārdevēji, kas izmanto IST, bieži tiek pakļauti diskriminējošai attieksmei salīdzinājumā ar tiem patērētājiem un pārdevējiem, kas darbojas parastajos tirgos;

7. atzinīgi vērtē to, ka patērētāji var piekļūt faktiski neierobežotam preču un pakalpojumu klāstam, jo tiek efektīvi likvidēti ģeogrāfiski un attāluma ierobežojumi, kā arī to, ka ir pieejama pārredzama un objektīva informācija, cenu salīdzināšana, pielāgota tiešsaistes reklāma un ērtības, ko ikvienam, kam mājas, darbā vai citur ir interneta pieslēgums, 24 stundas diennaktī piedāvā tiešsaistes princips "meklē un pērc";

8. norāda, ka attīstībā esošais nemateriālu preču un pakalpojumu tirgus jau šobrīd ir apsteidzis tradicionālo tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu un turklāt ir radījis virkni jaunu tirdzniecības jēdzienu un ekonomisko vērtību, piemēram, digitālo nekustamo īpašumu (domēna nosaukumus) un piekļuves informācijai (meklētājprogrammas);

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

9. iesaka uzskatīt, ka šim medijam nav raksturīga nelikumīga rīcība, piemēram, viltošana, pirātisms, krāpniecība, darījumu drošības pārkāpumi un iedzīvotāju privātuma pārkāpumi, bet ka šīs parādības ir jāuzskata par nelikumīgas komerciālās darbības aspektiem, kas pastāvēja arī iepriekš fiziskajā pasaulē un ko ir veicinājušas un saasinājušas milzīgās tehnoloģiju iespējas tajos gadījumos, kad medijs neievēro spēkā esošos noteikumus, lai gūtu labumu no atbildības režīma; uzsver vajadzību izveidot mehānismus, lai pieņemtu un stiprinātu nepieciešamos un atbilstīgos īstenošanas pasākumus un efektīvāku un saskaņotāku koordināciju, kas, nebremzējot starptautiskās e-tirdzniecības attīstību, ļautu efektīvi cīnīties un izskaust nelikumīgu tirdzniecību tiešsaistē, veltot īpašu uzmanību gadījumiem, kas varētu radīt nopietnus draudus sabiedrības veselībai, piemēram, tirgojot viltošus medikamentus;

10. atbalsta valstu un tautu sabiedrības morāles un ētikas beznosacījumu ievērošanu, tomēr pauž nožēlu par aizvien biežāku nepamatotu tādas cenzūras piemērošanu tiešsaistes pakalpojumiem un produktiem, kas darbojas kā slēpti šķēršļi tirdzniecībai;

11. atzīst vajadzību pēc atvērtiem standartiem un to nozīmīguma saistībā ar jauninājumiem, konkurenci un efektīvu patērētāju izvēli; ierosina, lai Eiropas Kopienas noslēgtie tirdzniecības nolīgumi veicinātu plašu un brīvu interneta izmantošanu e-tirdzniecībā ar nosacījumu, ka patērētāji spēj piekļūt pašu izraudzītiem pakalpojumiem un digitāliem produktiem un izmantot tos, ja vien to neaizliedz tiesību akti;

12. uzskata, ka pārrobežu darījumu pieauguma apjoms, grūtības noteikt darījumu veidu, izcelsmi un pārskaitījumu galamērķi, kā arī revīzijas liecību un nodokļu iekasēšanas vietu trūkums liek apšaubīt nodokļu sistēmu teritoriālo raksturu; norāda, ka pastāv iespējas konsolidēt nodokļu administrēšanu, aizstājot papīra dokumentus ar elektronisku datu apmaiņu un paredzot elektronisku nodokļu deklarēšanu, kā arī automatizētu nodokļu iekasēšanas procesu;

13. uzsver, ka ir jāizglīto patērētāji un uzņēmumi un jāorganizē plašsaziņas līdzekļu informācijas kampaņas par attīstības perspektīvām, par tiesībām un pienākumiem, kas attiecas uz visām pusēm, kuras iesaistītas starptautiskajā tirdzniecībā internetā;

14. pauž nožēlu par personas datu un naudas zādzību skaita un krāpniecības pieaugumu tiešsaistē; uzskata, ka uzticības trūkums attiecībā uz darījumu un maksājumu drošību visbūtiskāk apdraud e-tirdzniecības nākotni; aicina Komisiju noskaidrot cēloņus un divkāršot pūliņus tādu mehānismu izveidei, kas stiprinātu uzņēmumu un privātpersonu uzticību starptautiskajām elektronisko maksājumu sistēmām, kā arī radītu piemērotus līdzekļus nelegālas tirdzniecības izraisītu konfliktu atrisināšanai;

15. uzsver, ka liela nozīme ir ar kultūras precēm vai pakalpojumiem saistīto tiešsaistes darījumu drošībai un uzticamībai;

16. norāda, ka uzticēšanās ir atkarīga ne tikai no tā, cik vienkāršs, uzticams un drošs ir interneta lietošanas veids, bet arī, *inter alia*, no preču un pakalpojumu kvalitātes un atbilstošu tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamības;

17. uzsver, ka būs nepieciešama starptautiska sadarbība regulēšanas jomā, ja elektroniskā tirdzniecība pilnībā izmantos savu potenciālu; uzskata, ka ir vajadzīga jauna un moderna pieeja e-tirdzniecības problēmātiskajām jomām, lai nodrošinātu, ka patērētāji gūst labumu no viņu privātuma aizsardzības, internetā notiekošās tirdzniecības zemākām izmaksām un jaunām iespējām;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

18. uzskata, ka diskusijām par vispasaules interneta tirdzniecības pašreizējām un nākotnes problēmām ir jānotiek savstarpēji atbalstošā un strukturētā sadarbības sistēmā, kuras pamatā būtu savstarpēji atkarīgu dalībnieku ievērota institucionalizētu noteikumu sistēma, tādējādi ļaujot īstenot modernu un iesaistošu daudzu ieinteresēto personu īstenotu pārvaldības procesu pēc Interneta pārvaldības foruma parauga; norāda, ka pašreizējiem interneta pārvaldības veidiem ir raksturīgas hibrīdas īpašības un netiek izmantoti funkcionāli un regulējoši hierarhiskas vadības instrumenti;

19. pauž nožēlu par to, ka nav gūti panākumi PTO sarunās par tā saukto "digitalizēto produktu" klasifikācijas svarīgo jautājumu, kā arī par to, ka Dohas Attīstības programma neparedz īpašas sarunas par e-tirdzniecību un ka nav gūti panākumi attiecībā uz pastāvīgu PTO muitas nodokļa moratoriju elektroniskai pārsūtīšanai; atzīmē, ka vēl arvien ir nenoteiktība attiecībā uz digitālu produktu muitas vērtējumu un vēl joprojām nav panākta vienošanās par to, kādi noteikumi un pienākumi (Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību, Vispārējā vienošanās par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) vai intelektuālā īpašuma tiesību komercaspekta) būtu jāpiemēro digitāli piegādātiem produktiem;

20. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu PTO atjaunināt un paplašināt minēto ministru deklarāciju par ITN, nosakot īsu termiņu, lai papildus veicinātu tirdzniecību ar šiem produktiem, piesaistītu vairāk dalībnieku, risinātu jautājumu par beztarifu barjerām un risinātu pieaugošās problēmas saistībā ar tehnoloģiju attīstību un konvergenci; tomēr pauž nožēlu, ka ITN puses šo līgumu interpretē atšķirīgi un aicina Komisiju pilnībā īstenot pašreiz spēkā esošā ITN burtu un garu, un attiecībā uz ikvienu nākotnē paredzamu nolīgumu atbalstīt mūsdienīgu un reālistisku pieeju, kas atbilst arvien pieaugošajam pieprasījumam pēc tādiem informācijas tehnoloģiju produktiem, kas atbrīvoti no muitas nodokļa;

21. atzinīgi vērtē jau sasniegto progresu saistībā ar GATS, Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (WIPO) līgumiem par internetu un ANO Starptautiskās tirdzniecības tiesību komisijas (UNCITRAL) modeļa likumu, atzinīgi vērtē arī Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (OECD) paveikto, kā arī 2008. gadā Seulā notikušajā OECD ministru padomē pieņemtos plašos politikas pamatprincipus un Pasaules sammitu par informācijas sabiedrību 2003. gada decembrī Ženēvā un 2005. gada novembrī Tunisā ;

22. uzsver, ka ANO Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (UNESCO) Konvencija par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu ir nozīmīga kā būtisks līdzeklis, lai nodrošinātu, ka PTO starptautiskajā sistēmā starptautiskās tirdzniecības darījumos uz kultūras un radoša rakstura precēm un pakalpojumiem joprojām attiecinā t. s. kultūras izņēmumu; aicina Padomi un Komisiju steidzami īstenot šo konvenciju gan Eiropas Savienības iekšpolitikā, gan ārpolitikā;

23. uzsver, ka divpusējie un reģionālie brīvās tirdzniecības nolīgumi nevar būt pilnīgs risinājums attiecībā uz arvien plašāko pieeju tirgum; tomēr aicina ES divpusējos un reģionālās tirdzniecības nolīgumos sistemātiski ietvert skaidrus nosacījumus attiecībā uz plašu un brīvu interneta izmantošanu tirdzniecībai ar precēm un pakalpojumiem un neierobežotu informācijas plūsmu, lai nevajadzīgi šķēršļi nekavētu informācijas pārrobežu plūsmu, bet interneta darījumiem piemērot principus, kuri paredz nediskrimināciju, pārredzamību un tādu regulējumu, kas vismazāk ierobežo tirdzniecību; atbalsta ES centienus panākt, lai sadarbības dialogs par regulatīviem jautājumiem kļūtu par daļu no ES un trešo valstu tirdzniecības partneru divpusējiem nolīgumiem; aicina ES iestādes un ES dalībvalstis pēc šo nolīgumu parakstīšanas būt gatavām sekmēt minētos sadarbības dialogus;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

24. aicina Komisiju pārskatīt tirdzniecības instrumentu piemērojamību, lai saskaņotu un atvērtu frekvenču spektra izmantošanu, tādējādi veicinot mobilo piekļuvi interneta pakalpojumiem, kas sekmē jauninājumus, izaugsmi un konkurenci;
25. uzsver, ka uzmanība jāpievērš tiešsaistes pakalpojumu sniegšanai, tostarp tam, vai e-tirdzniecībai gan Eiropas Savienībā, gan tās tirdzniecības partnervalstīs netiek piemērotas nevajadzīgas vietējas atļauju izsniegšanas procedūras, kas faktiski kavētu šādu pakalpojumu sniegšanu;
26. uzskata, ka starptautiski īstenots publiskais iepirkums ļauj ievērojami paplašināt iepirkumu darījumu apjomu, tādējādi veicinot pārrobežu e-tirdzniecību, jo jaunās tehnoloģijas ļauj darījumus veikt pārrobežu mērogā, tostarp izmantot tādas jaunas formas kā, piemēram, MVU konsorciju rīkotas apvienotas izsoles, tiešsaistes publikācijas un reklamēšanu tiešsaistē ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī visā pasaulē;
27. atgādina, ka nolīgumam par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu ir jānodrošina līdzsvars starp intelektuālā īpašuma tiesību efektīvu īstenošanu un patērētāju pamattiesību aizsardzību, kā arī jāsekmē jauninājumi, informācijas plūsma un likumīgi pakalpojumi tiešsaistes tirdzniecības vidē;
28. aicina Komisiju izmantot tradicionālos un interneta līdzekļus informatīvo un izglītojošo pasākumu rīkošanai, lai sekmētu patērētāju informētību par viņu tiesībām un palielinātu patērētāju uzticēšanos tirdzniecībai tiešsaistē;
29. pauž nožēlu par ES tiešsaistes tirgus sašķeltnību, ko ir izraisījuši gan tādi reglamentējošie noteikumi, kas ļauj vai prasa sadalīt tirgu atbilstoši ģeogrāfiskai teritorijai, gan tādi, kas nepieļauj vai kavē preču vai pakalpojumu piedāvājumu tiešsaistē, gan arī līgumos ar piegādātājiem paredzētie ierobežojumi, juridiskā nenoteiktība, patērētāju neuzticība maksājumu sistēmu drošībai, augsta maksa par piekļuvi internetam un dažādi ierobežojumi piegādes iespēju izvēlei;
30. aicina Komisiju tās interneta vietnē publicēt informāciju par patērētāju tiesībām saistībā ar starptautisko tirdzniecību internetā, īpašu uzmanību pievēršot līgumtiesību jautājumiem, patērētāju aizsardzībai pret negodīgu komercdarbības praksi, privātuma un autortiesību aizsardzībai;
31. uzskata, ka trūkumi ES tiešsaistes tirgus regulējumā kaitē stabilas un spēcīgas tiešsaistes vides attīstībai Eiropas rūpniecībā un tirdzniecībā, un tādēļ Eiropas patērētāji nepietiekami piedalās ES un starptautiskajos tirdzniecības darījumos, tādējādi negatīvi ietekmējot saimnieciskās darbības jaunradi un jauninājumus; pauž nožēlu par to, ka ir ļoti maz ES uzņēmumu, kas sniedz vienīgi tiešsaistes pakalpojumus;
32. ņem vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par patērētāju tiesībām (COM(2008)0614), ar kuru, cerams, aizvien lielākam skaitam patērētāju, kas iepērkas internetā, tiks radīta lielāka juridiskā noteiktība, pārredzamība un aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz pirkumu piegādi, riska nodrošināšanu, atbilstību līgumam un komercgarantijām;
33. atgādina, ka uzticēšanās, jo īpaši patērētāju un mazo un vidējo uzņēmumu gadījumā, ir būtisks faktors, lai pilnīgi varētu izmantot interneta tirdzniecības iespējas, kā jau tas uzsvērts minētajā 2007. gada 21. jūnija rezolūcijā;
34. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot ikvienu iespēju, lai stiprinātu uzticēšanos, darbojoties attiecīgajos starptautiskajos forumos, piemēram, PTO, un censties izstrādāt pasaules mēroga standartus un normatīvus, kuros tiek ņemta vērā Eiropas paraugprakse;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

35. aicina Komisiju uzlabot interneta pakalpojumu juridisko savietojamību, sagatavojot licenču paraugus un izmantojot citus likumīgus risinājumus, kas ir saderīgi ar jomām, kurās nav saskaņotas privāttiesības, jo īpaši attiecībā uz starptautisko tiešsaistes standartu patentu brīvprātīgu kompensāciju, kā arī izplatīt Eiropā jau iegūto pieredzi attiecībā uz juridisko savietojamību, lai tādējādi samazinātu darījumu izmaksas un juridisko nenoteiktību tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem;

36. aicina Komisiju nepieciešamības gadījumā sadarboties ar OECD, lai veiktu detalizētu pētījumu un iekļautu tajā internetā veiktās starptautiskās e- tirdzniecības statistikas datus;

37. aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu stratēģiju, kas ļautu novērst vēl joprojām pastāvošos šķēršļus MVU saistībā ar e-tirdzniecības izmantošanu (piekļuve informācijas un sakaru tehnoloģijām, e-darījumu sistēmu attīstīšanas un uzturēšanas izmaksas, uzticēšanās trūkums, informācijas nepietiekamība, juridiskā nenoteiktība starptautisku konfliktu gadījumos utt.) un sniegt stimulus MVU, lai tie aktīvāk pievērstos preču un pakalpojumu tirdzniecībai tiešsaistē; šajā sakarā aicina izveidot datubāzi, kas būtu paredzēta, lai jauniem un nepieredzējušiem tiešsaistes tirdzniecības dalībniekiem sniegtu informatīvu atbalstu un ieteikumus par pārvaldību, kā arī veikt salīdzinošu ekonomisku analīzi par MVU ieguvumiem no e-tirdzniecības un tiešsaistes reklāmas un izpētīt tos veiksmīgos ES MVU, kuri nodarbojas ar tiešsaistes tirdzniecību;

38. aicina Komisiju un dalībvalstis iedrošināt MVU pievērsties tiešsaistes darījumu iespējām un organizēt platformas informācijas un paraugprakses apmaiņai, kā arī iesaka, lai Komisija un dalībvalstis vecina valsts iepirkumus ar elektroniskiem līdzekļiem, īpašu uzmanību pievēršot e-pieejamības nodrošināšanai;

39. atzinīgi vērtē Komisijas ierosmi uzsākt sabiedrisku dialogu, pamatojoties uz dokumentu "Tiešsaistes preču un pakalpojumu iespējas" un izveidojot padomdevēju grupu, lai sadarbotos ar mērķi sagatavot ziņojumu par attiecīgajiem jautājumiem;

40. norāda, ka internets ir radījis jaunu pieeju kultūras preču un pakalpojumu radīšanai, patēriņam un izplatīšanai, un tas var veicināt kultūru savstarpējo saprašanos, ņemot vērā brīvu un vienlīdzīgu piekļuvi jaunajām informācijas un sakaru tehnoloģijām, kā arī ievērojot kultūru un valodu daudzveidību;

41. uzsver, ka kultūras un mākslas precēm un pakalpojumiem ir gan ekonomiska, gan kultūras vērtība, un ka ir svarīgi šo principu aizstāvēt starptautiskās tirdzniecības sarunās un nolīgumos, kā arī kopumā vispasaules tīklos, īstenojot UNESCO konvenciju juridiski saistošā veidā;

42. mudina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai Eiropas kultūras nozares pilnā apjomā varētu izmantot jaunās iespējas, kuras sniedz tirdzniecība tiešsaistē, jo īpaši audiovizuālajā, mūzikas un izdevējdarbības jomā, tajā pašā laikā piedāvājot efektīvu aizsardzību pret nelegālu tirdzniecību un pirātismu; tomēr tas nedrīkst ietekmēt sarunu pilnvarās stingri noteikto Kopienas politiku, proti, atturēties izteikt piedāvājumus vai apmierināt pieprasījumus attiecībā uz audiovizuālās un kultūras jomas liberalizāciju;

43. uzskata, ka internets kļūst par arvien efektīvāku līdzekli, lai samazinātu tirdzniecības atšķirības starp ziemeļiem un dienvidiem; uzskata, ka internets atklāj jaunus tirdzniecības kanālus, kas savieno vismazāk attīstītās un citas jaunattīstības valstis ar attīstītām un pieredzējušām tirdzniecības sistēmām, palielinot šo valstu eksporta plūsmu un pārvarot tradicionālās tirdzniecības prakses trūkumus;

Ceturtdiena, 2009. gada 5. februāra

44. uzskata, ka vismazāk attīstīto un citu jaunattīstības valstu līdzdalība starptautiskajā tirdzniecībā ar interneta starpniecību ir jāatbalsta ar lielākiem ieguldījumiem galvenokārt pamata infrastruktūrā, tostarp telekomunikāciju tīklos un piekļuves iekārtās; uzsver nepieciešamību sniegt lētākus un kvalitatīvākus interneta pakalpojumus; atzīst, ka telekomunikāciju liberalizācija ir veicinājusi ieguldījumus infrastruktūrā, uzlabojusi pakalpojumu kvalitāti un sekmējusi jauninājumus;

45. atzīst, ka daudzās valstīs lietotāji internetam piekļūst ar mobilajām ierīcēm;

46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ietekme uz attīstību

P6_TA(2009)0051

Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūcija par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ietekmi uz attīstību (2008/2170(INI))

(2010/C 67 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū noslēgto Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (Kotonū nolīgums) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 980/2005 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide ⁽³⁾,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2006. gada 10. un 11. aprīļa secinājumus par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) un 2006. gada 16. oktobra secinājumus par atbalstu tirdzniecībai, kā arī Eiropadomes 2006. gada 15. un 16. jūnija sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2007. gada 15. maija secinājumus par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem,
- ņemot vērā ES Ārējo attiecību padomes 2870. sanāksmes, kas notika 2008. gada 26. un 27. maijā, secinājumus par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem,
- ņemot vērā ĀKK un ES Ministru padomes rezolūciju, ko pieņēma Adisabebā 2008. gada 13. jūnijā,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 28. novembra paziņojumu Padomei, lai veiktu grozījumus direktīvās saistībā ar sarunām par ekonomiskās partnerības nolīgumiem ar ĀKK valstīm un reģioniem (COM(2006)0673),

⁽¹⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 169, 30.6.2005., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 348, 31.12.2007., 1. lpp.